

הدلועים המופלאים

אוקראינה

ולודimir בויקו

היי פעם שני אחים ממשפחה עניה מאד. כשהגיע זמנם להתחתן יורה הבוגר חיפש אישה זקנה אר עשירה, אך מיכailo הצעיר מצא לו יתומה עניה והתחתן איתה.

האחים היי ידידים טובים לפני החתונות, אך עכשו נפרדו דרכיהם. يوم אחד הם רבו וירוה אמר לאחיו מיכailo שלא ישים יותר את רגלו בביתו.

لمיכailo לא האיר מזל. היי לו רק שתי הידים כדי לעבוד שדות שלו, והוא חי עם אישתו בעוני רב.

כשהגיע אביב לא היי למיכailo זרעים אפילו לערוגה אחת. הוא חשב על הסתיו המתקרב ולא ידע מה לעשות. בסוף אמר לאשתו "אין

ברירה, אלך לירוה ואבקש שיעזר".

"לך בעלי" אמרה האישה "מי יודע, אולי הפעם הוא יהיה נדיב יותר".

מיכailo החליט והלך לאחיו. הוא בא לבתו והחליט לספר לו את צרכו, אך יורה לא רצה לשמוע אותו כלל.

"אמרתי לך כבר" קרא "לך מכאן ואל תכנס יותר לביתי".

עצב מאד חזר מיכailo לבתו. "מה אמר לך יורה?" שאלת אישתו.

"הוא גירש אותי מביתו ולא היה מוכן לתת לי אפילו גרעין אחד לזרעה. אז מה נעשה עכשו, מה נזרע, אישתי?"

"אל תדאג" נחמה אותו האישה "מי יודע איך הדברים יסתדרו".

עבר האביב ובא הקיץ. ביתו של מיכailo היה קטן אך מתחת לגגו קייננו סנוניות רבות. يوم

אחד נשבה רוח חזקה והפילה את הקנים. כל גוזלי הסנוניות נהרגו, פרט לאחד שrank שבר את רגלו. מיכailo שראה איך הגוזל נפל ליהו אותו, קשר מקל לרגלו וכאשר הרgal הבריאה

על כן שנייהם יצאו לגינה ובמאםץ רב שחבו את הדלעת למטבח.

מייכailo לקח גרזן ופתח בו את הדלעת והנה בדლעת מצאו מאכלים שונים ומשקאות שיכלו להספיק לו ולאישתו להרבה שנים.

הם הביאו את הדלעת השנייה אר לפניהם מייכailo הספיק לחזור אותה היא התפוצצה עצמה ובה מצאו בגדים נחדרים, רבים כל כך שניתן היה להלביש בהם את כל הכפר. מייכailo ואישתו רצו מאד לראות מה ימצאו בדלאעת השלישית, لكن הביאו גם אותה הביתה וכשמייכailo נתן לה מכחה בגרזן ונשפכו ממנה מטבחות כסף זהב רבות עד שקשה היה לספור אותן!

האח העני לא היה כבר עני יותר ולא היה ציריך לבקש את חסדיו של אחיו העשיר. מובן שירוה קינה במיכailo ומאוד רצתה לדעת מאיין בא כל עושרו. لكن אמר לאישתו "לכי למיכailo ושאלי איפה השיג את כל העשר זהה".

מייכailo לא היה בבית כשהאישה של יורה

הוציא את הציפור החוצה ושחרר אותה. עברו ימים אחדים והסנוונית הקטנה חזרה ובמקורה גרעין של דלעת. היא באה ישראאל הבקתה שלהם והפילה את הגרעין לאדמה. אישתו של מייכailo הייתה הראונה שראתה זאת.

"ראה מה הביאה לנו הסנוונית, בעלי!" קראה מייכailo שמח מאוד.

"עכשו אנחנו איכרים של ממש. נזרע את הגרעין ואולי משחו בכל זאת יצמח לנו ממנו." הם זרעו את גרעין הדלעת בגינה שלהם והוא נבט אחורי ימים אחדים, הוציא נצרים ואחר כך גבעול ועליים. הגבעול נעשה ארוך יותר ויוטר וזה הופיעו עליו פרחים צהובים ואחריהם הפרי. בסוף הקיץ היו למיכailo שלושה דלועים בגינתו, גדולים כפי שהוא עוד לא ראה מעולם.

אמר מייכailo לאישתו "הביאי דלעת אחת הנה, אישתי, תבשילי אותה ונאכל".

האישה הלכה לגינה אך חזרה מיד. "הדלעת גדולה וכבדה כל כך שלא יוכל להרים אותה.

יאיר מזל, כפי שהיא למיכאלו.

הزرע הוציא נבטים וגבועל, עליים, פרחים ובסוף דלעת בודדת אחת. יורה לא התיאש ורק שמר יומם ולילה בגינטו, פן יגנוב מישחו את הפרי.

בסוף הדלעת הבשילה ויורה אישתו הביאו אותה הביתה. אך כשיורה נתן בה מכח בגרזן מהදלעת פרצה אש שהציתה את הבית ושרפה אותו כליל, וכך גם את מחסני התבואה וכל יתר הרכוש שהוא ליורה ולאישתו.

האח העשיר לא היה עשיר יותר. אבל הוא לא העז לבקש עזרה מאחיו. הוא שם שק על כתפו והלך לעולם לקבץ נדבות.

הגעה לשם. אך אישתו של מיכאלו סיפרה לה הכל מה ש רק רצתה לדעת, ולא הסתירה דבר. היא סיפרה איך הרוח זרקה את הקנים של סנוניות, איך בעלה טיפול בגוזל אחד ואיך זה הביא להם את הגרעין, איך שלושת הדלוועים צמחו ממנו.

אישתו של יורה חזרה לבעלה וסיפרה לו את הכל.

באביב שוב הופיעו הסנוניות. הן בננו את קניהם גם תחת גגו של יורה, הטילו בהם ביצים ואחרי זמן מה בקעו גוזלים שצפוף שלהם מילא את הבית.

יורה חיכה לרוח שתפיל את הקנים, אבל הרוח לא באה.בסוף הוא איבד סבלנות, לicked מקל ארוך והכה בקנים עד שנפלו כולם אריצה. כל הגוזלים נהרגו פרט לאחד שrank שבר רגל. יורהלקח אותו וטיפול בו וכשהרגל הבריאה שחרר את הציפור.

过后一段时间，他开始在花园里种菜。他每天辛苦劳作，但收成却非常不好。有一天，他的妻子发现他的菜园里长满了野草，而且还有很多虫子。她非常生气，责怪他没有好好照顾花园。但事实上，他一直在努力工作，只是方法不对。